

Действие трето

48.

Койсв. Градината на Иван Петров и Шуйски.

Василиса Волохова — излиза от къщи
Като вълк ронк е тълмно! Ни една
звездичка се не вижда! Време е
да диде. Завр оградата, дали
не е мой вече?

/Привиква се до братицката
и шепне./

Княже! княже! — кикой!

Не иде ли! Ех, тиз селски
проклети беркати! Разгързули са!
Не чуван нищо... Къщо изхрущат!
навърно иде!

/Връща се назад и шепне./
Зановъдай, тук

аа, княгиню!

Княгиня Петковска — шепне

Де си, Василиса

Панкратевна?

Волохова

Тук, князю!

Княгинята

Не виждам.

Волохова

Тук, тук аа! Ръчката си дай!
Я ледай, влюбето ми, треперяво!

Княгинята

Каточам е хладно!